

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia Mica publicitate 5 bani cuvîntul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: Mórtea Reginei Angliei.—Noul Rege al Angliei.—*G. Coșbuc*, Cap, mână și nas.—Apelul Societății «Steaua».—*I. Kalinderu*, Circulari folositoare.—Fundațiunea universitară «Carol I».—*Sp. Popescu*, Cât învață doctorii.—*Ir. Popescu*, Bólele molipsitoare.—*M. Lupescu*, Un îndemn.—*I. Popescu*, Apel.—*Yves*, Plutirea corpurilor și înotarea.—*I. Marinescu*, Familie stinsă de rachiú.—*Gh. Adamescu*, Corespondența interșcolară.—*C.*, Activitatea societății «Coróna Română».—*Un Asistent*, Pomul la Cocloc.—Cronica Săptămânii.—Informațiuni.

Ilustrațiuni: Victorin, Regina Angliei.—Regele Angliei.—Sala de lectură din Fundațiunea «Carol I».—Balanța care arată că un corp confundat în apă pierde din greutate.—Palatul Principelui Gr. M. Sturdza din București.

FURNISORUL CURȚII

RECOMPENSE OBTINUTE:

- 4 Diplome de onore
- 19 Medalii de aur
- 1 Grand Prix
- 1 Afară de concurs

MEMBRU JURIIULUI

Medalie de argint la Exp.

Univers. Paris 1900.

Cea mai mare recompensă decernată conservelor străine.

FABRICA DE CONSERVE STAICOVICI

Ca și în anii trecuți vă oferă anul acesta produsele sale de legume, precum: **Mazăre, Fasole, Bame, Ghiveci, Pătlașele vinete, Fasole țucără și Ardei oopti în cutie de 1/2 kilo cu prețul de Lei 5,75, colecția de 10 cutii, din care voiți să alegeți. Transportul gratis pînă la gara sașă comuna D-vastră. Plata în ramburs.**

Fiind siguri că în tot-d'a-una ați fost mulțumiți de calitate și preț, avem speranța că și anul acesta ne veți onora cu comanda D-văstre, mai cu seamă că anul acesta am redus prețurile cu 12% în raport cu anul trecut.

Comandele se adresează

București.

D. STAICOVICI

Strada Regală, 11.

MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvîntul, iar pentru anunțurile cu un număr mai mare de cuvinte, de la 50 în sus, prețul pentru fie-care cuvînt este numai de 4 bani.

Ministerul lucrărilor publice a pus în vânzare la librăriile Sococ, Alcalay și Müller (pasagiul Român) următoarele publicațiuni cu prețurile însemnate în dreptul fie-căreia:

Expunerea situației Ministerului de lucrări publice la finele anului 1897, două volume à lei . . . 18,75

Harta murală a drumurilor țării (în 4 foi) lei 12 50

Les routes cu Roumanie, un volum lei 2 50

Harta drumurilor țării împărțită pe județe. 0,50

Caete speciale pentru lucrări lunare, de Const. C. Pop-Tașcă și N. D. Spineanu institutori. Pentru div. I rur. și cl. I urb. 15 bani broșat

« II » « II » 30 » »
 « III » « III » 50 » carton.

De clasele III și IV-a lei 1 »

Depositul la Tipografia «Carol Göbl» str. Dămnei No. 16, care le expediază în totă țara contra ramburs. Rabat 25% comandelor de la 10 lei în sus.

Primăria orașului București PUBLICAȚIUNE

Pentru ca listele electorale ale Capitalei pe anul viitor 1901 să fie cât se poate mai exacte, Primăria a hotărât să începă mai de timpuriu lucrările pentru alcătuirea acestor liste.

Tot de-odată aduce la cunoștința tu-

turor că ori-ce cereri referitoare la înscrieri ștergeri și rectificări în liste se pot adresa chiar de acum.

Cererile sînt scutite de timbru, pe baza legii electorale: ele vor însoțite de actele pe baza cărora se motivează cererea.

Primar (ss) I. Bărbătesen.

Secr. general, (ss) I. Popescu.

Octombrie, 1900.

No. 41.003

3078

Textul pentru pregătirea lecțiilor, de Eugen Tisescu învățător, elegant lucrat.

Pentru institutori. . . . lei 3,50
 » înveț. pe cursuri. » 3,50

Adresați comandele însoțite de cost, plus 50 bani porto, domnului Eugeniu Tisescu, Bacău.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbuști, Plante urcătoare, Brazi, Pină austriacă, Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

Societatea de Basalt Artificial și de Ceramică de la Cotroceni.

Capital social Lei 2.500.000 deplin vărsat
 Sobă de portelan albe și colorate

Representanța generală pentru totă țara

ZWEIFEL & Co. (Bucur. Calea Moșilor No. 81.
 Iași, str. Mitropoliei No. 2.
 Galați, str. Egalității No. 48.)

Mórtea Reginei Angliei.

M veste tristă, a străbătut ca fulgerul de la un cap la cel-lalt al lumii: bătrâna Regină a Angliei și Impărătesa Indiei, bunica A. S. Regale Princesei Maria, și-a dat obștescul sfârșit în castelul de la **Gsborne** înconjurată de întreaga familie între cari și Impăratul Wilhelm al II al Germaniei, nepotul Reginei Victoria.

Dăm aici câte-vă date din viață, cum și chipul ei pe când se afla mai tânără.

Regina Angliei și împărătesă a Indiilor, Victoria Alexandrina s'a născut la 24 Mai 1819, ca unică fiică a ducelui de Kent și a princesei Luisa Victoria de Saxa-Coburg.

Prin mórtea tatălui ei (24 Ianuarie 1820) fratele regelui Wilhelm IV, Victoria a devenit cea mai apropiată moștenitoare a tronului britanic. Dînsa a primit o instrucție vastă în științele de Stat. Când regele Wilhelm IV murì în nóptea de 20 Iunie 1837, ea a fost proclamată de regină a Angliei. Ea dormea adânc când sosiră arhiepiscopul de Cantorbery și lordul Chamberlain ca să-i anunțe proclamarea de regină.

Victoria s'a îmbrăcat în grabă cu un capot, a luat o brobódă pe cap și pantofi în picioare.

Ast-fel primì ea pe cei doi delegați, cari i-au făcut cele dintâi omagii.

Regina Victoria a fost încoronată la 28 Iunie 1838.

În anul următor regina Victoria se căsătorì cu vèrul ei, principele Albert de Saxa-Coburg Gotha, cu care a trăit 21 de ani. Din căsătoria ei s'au născut 9 copii: Victoria, actualmente împărătesa Frideric, prințul Albert de Walles moștenitorul tronului, principesa Alice de Hessa, principesa de Battemberg etc.

La 21 Iunie 1887 regina Victoria și-a serbat jubileul de 50 de ani de domnie, iar la 1897, cel de 60 de ani.

Noul rege este Albert Eduard de Walles, născut la 1841. El e căsătorit cu Alexandra, fiica regelui Christian al Danemarcei.

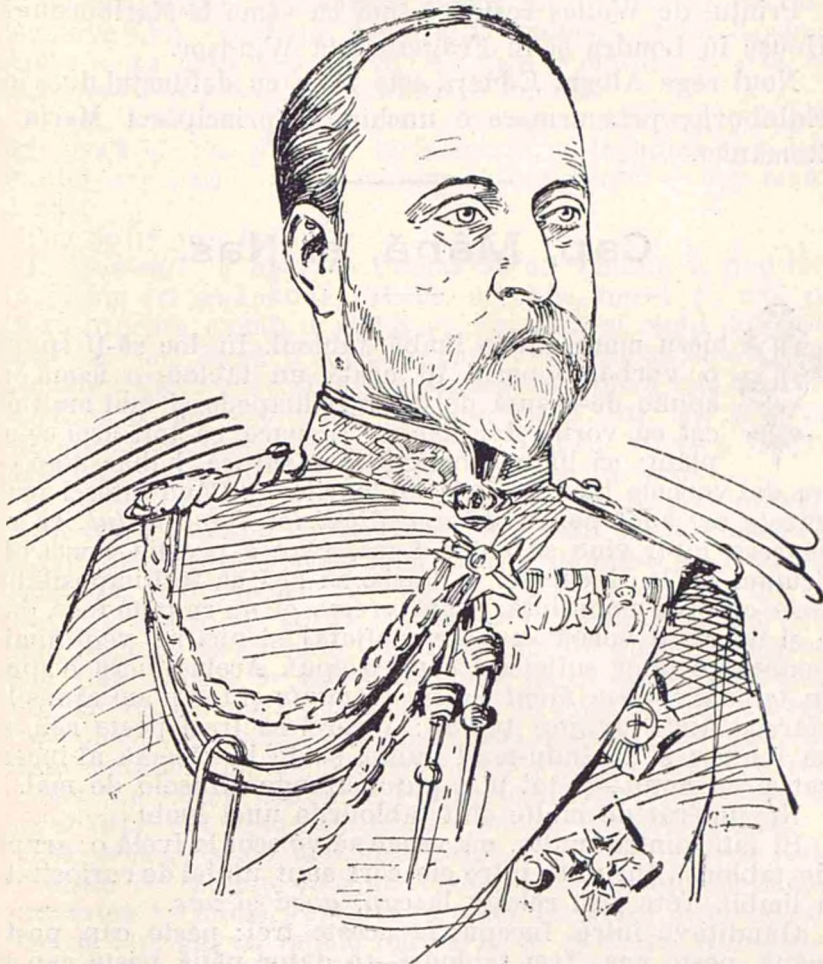
Programul înmormintărei răposatei regine, care va avé loc Sâmbătă 20 Ianuarie curent la Windsor, a fost stabilit.

Corpul va sta o ȕi la capela Sf. Gheorghe, apoi va fi transportat la mausoleul din Frogmoore.

NOUL REGE AL ANGLIEI

Sn urma morței reginei Victoria, pe tronul britanic se urcă fiul ei cel mai mare Albert Eduard, prinț de Walles, duce de Saxa și Cornwallis, etc., născut la 9 Noembrie 1841 în Londra.

Regele Angliei.

Regele Eduard a avut o educațiune foarte îngrijită, a studiat la universitățile din Oxford și Cambridge; la 1860 făcând o călătorie în America, iar la 1862 în Orient. El s'a căsă-

torit la 10 Martie 1863 cu principesa Alexandra de Danemarca, fiica actualului rege Christian IX. Din această căsătorie s'au născut cinci copii (doi prinți și trei principese).

Ca Prinț de Walles intră ca colonel în armata engleză în care înaintă până la rangul de mareșal, fără a lua însă parte activă la afacerile militare. El are în armata prusiană rangul de mareșal-general. Intre anii 1875—76 făcu o călătorie în India.

Prințul de Walles residază mai cu seamă la Marlborough-House în Londra și în Frogmore la Windsor.

Noul rege Albert Eduard este frate cu defunctul duce de Edinburg; prin urmare e unchiu al principesei Maria a României.

Cap, Mână, și Nas.

Lucru mare într'o limbă tabloul. În loc să-ți spună o vorbă, poporul îți arată un tablou, o iconă, și spune de-o sută de ori mai limpede și mai mult de cât cu vorba. Iar mie mi se pare, că toți acei ce se plâng că limba românească e săracă, habar n'au — nu de vorbele limbii, ci de tablourile ei. Când citesc prin gazete ori aud pe stradă *am făcut tot imposibilul*, ca să reușesc, nu-ți vine să riți? Lasă, că e o prostie mare cât drumul de la București la Paris, să zici că faci imposibilul («cee-ce e cu neputință») câtă vreme el nu se poate face, dar e și de ris o vorbă «așa de umflată» și nici nu vezi nimic înaintea ochilor sufletești când o spui. Acelaș lucru e spus în tabloul: *m'am făcut luntre și punte* și tot n'am ajuns la sfârșit. Aici vezi un tablou: încerci să treci peste râu, și cu luntrea și făcându-te și punte, și, de bunăseamă ai încercat și cu notul—și tot n'ai putut ajunge dincolo de mal.

Nenumărat de multe sînt tablourile unei limbi.

Și iată dintre multe, eu vreau să vă scot la ivelă o grupă de tablouri, înrudite între ele cari sînt un fel de curiositate a limbii. Tóte sînt relativ la *cap, gură și nas*.

Gândiți-vă întru început la aceste trei: peste cap, peste mână, peste nas. Trei tablouri—e dator până peste cap și acum îi este peste mână să dea altora peste nas. Ce imaginație! Parcă datoriiile ar fi o apă, care tot crește, crește, îți ajunge pînă la piept, pînă la gât (e dator pînă'n gât!) pînă peste ochi, peste cap și te înecă. Cât de plastic a spus cine-a spus întâiu această vorbă: eră poet, vedeă ce vorbeă. Ast-fel *peste cap* însemnăză óre-cum viața, *existența* omu-

lui, care se înecă, pierе! Alta e cu *peste mână*. Eă îmi explic tabloul în două feluri: ori că ai să te întinđi s'apuci ceva de sus și n'ajungi cu mânilе, ori că ai să apuci cu drépta vr'un lucru din partea stângă și întinđindu-ți mâna peste piept și mâna stângă fie că nu poți apuca lucrul fie că nu-l apuci cu «îndemână.» Ori-cum ar fi tabloul, un lucru se vede: *peste mână* arată o *lipsă de putință*, dar putință fizică. Tabloul cu *peste nas* nu e nevoie să-l căutăm și nici nu intereséză deocamdată. Ceea-ce vreaă să arăt e numai atăta, că, numai un om măi bun pôte da peste nas altuia măi rău, dar întors nici odată. Vinovatului îi poți da peste nas, nu însă nevinovatului. Când dai peste nas, umilescі omul. Tocmai asta e a *da peste nas* cui-vă: a-i face o morală. Și iată, că *peste nas* e o pricină a moralităăii omului.

Acum, omul are trei puteri. O putere intelectuală, o putere fizică și una phisică: tăria minăii, a trupului și a sufletului; are deci — după tablourile Românului — cap, mână și nas.

Cap arată trei lucruri:

1. *Existenăa*. E ușor de înăeles de ce. Omului îi poți tăia un picior ori amândouă, mânilе, urechilе, nasul și, măi pe scurt, ori-care membru văđut al corpului, și omul tot pôte exista ca om. Dacă îi tai însă capul, el încetéză de a exista. Românul đice: «*căt mi-o sta capul,*» căt voiă fi viă, căt voiă există. «*Nu mă las, odată ca capul,*» saă: «*ai s'o plătescі cu capul,*» cu viaăa ta, cu existenăa. Cel-ce se viră în primejđii carі pot să-i răpue viaăa «*iși face de cap.*»

2. *Individualitatea*. Đicem «capete» ca să arătăm indiviđi. «A muștră, a sfătui, *pe capete,*» însemnăză că ai muștrat, ai sfătuit pe fie-care individ singuratec, luându-i pe rînd din grămadă. O deosebire, în limba năstră — deși măi de curînd — e aceea, că vorba *capete* se întrebuintéză măi ales când vorbim de animale; când vorbim de ómeni, đicem *suflete*. Câte capete de boi, câte capete de oi are cutare? Dar: câte suflete hrănesce în casă? Măi de mult a fost tot una dacă điceai: România are peste cincі milióne de capete, ori peste cincі milióne de suflete. Astăđi e în us numai expresiunea din urmă. Omul, care nu ascultă de alăii «*face de capul lui.*» Cel prea îndrășneț e *om cu capul a mână*.

Dar ceea-ce arată măi ales vorba cap este *puterea intelectuală*. E credinăa de când lumea, că inteligenăa stă în cap, bunătatea în inimă, răutatea în maăe. De aceea đicem și noi: Om cu cap, om cu inimă, om cu maăe pestriăe, Dumnezeuă il scie ce are în maăe. Cel deștept are *cap bun*, ori e ușor de cap; cel tămpit are *capul greă*, ori e greă la cap, nu-i intră nimic în cap, a lămurі pe cine-vă însemnăză a-i *deschide capul*, a amăgi spre rău: a *întorce capul cui-vă*. Când stăruescі să convingi pe unul, *ii baăi capul*. Vedі mulăii ómeni, carі își *bat capul* cu împărăăiile, își *fac capul calen-*

dar, își *sparg capul* cu lucruri cari nu-î privesc. E ușor să umpli capul, sau să-î împuezi capul celui lesne creșător. Cel zăpăcit de nevoi își *bate capul de pereți*, căci nu scie ce să-și facă capului, nici nu scie unde-î stă capul și n'are cap să mai judece.

Mână însemnează putere trupescă. Cu mânil rădici ori a-peși, tragi ori împingi greutatea. Precum câinii își arată colții, ca să dea dovezi de puterea lor, așa omul își sumete mâncile și-și arată brațele. Ca s'arătăm că ceva ori cine-vă e în puterea noastră, dicem: mi-a încăput pe mână, mi-a cădut pe mână, îl avem în mână, am pus mâna pe el. Se înțelege că aceea ce în puterea noastră, e proprietate și posesiune: ce e în mână nu-î minciună, adică ceea-ce posezi.

Puterea fizică crește și scade cu vârsta. De-aceea vârsta se arată tot prin vorba mână. Doi de-o etate sînt «omeni de o mână.» Un om mai bătrân, vorbind de un cunoscut, dice: nu l-am vădut de mult, dar sciū că eram de-o mână, ori: eram cam de mână lui. A fi de-o mână: ca și când daca s'ar prinde la trântă, ar avé putere egală în brațe.

Dar însă-și averea se arată tot prin vorba mână, căci averea e privită ca un fel de putere fizică: cine e bogat, e mare și tare. Și la urmă, averea nu e putere nici intelectuală, nici morală, ci materială, ca și puterea trupescă. De aceea dicem: *Om cu dare de mână*; celui bogat *îi dă mână*. Și, după cum nu toți oamenii sînt bogați la fel, nici «mână» lor nu e la fel. Vorbim de negustorii de mână întâiu, de mână a doua, de-a treia, pînă de-a șeptea mână. Póte să fie în această expresiune și cea-l-altă idee: negustor-producător, negustor care cumpără direct de la fabrică, etc., deci marfă trecută din mână în mână. Póte să fie, dar nu ea ne-a hărăzit expresiunea. Căci și marfa însăși e de mână întâiu, a doua, etc., și fiind-că condițiunea principală a mărfurilor e trăinicia — cel puțin, pentru popor, — «mână» arată putere, materială, trăinicia marfei.

Nasul, e reprezentantul puterii morale. Prin el arătăm îndrăsnela, obrăznicia, umilirea, mândria, frica, supărarea, veselia, și câte tóte de-ale sufletului. Umilitul pune nasul în pămînt, obraznicul și-l ia la purtare, închipuitul nu-și cunoșce lungul nasului, lesne creșătorul e purtat de nas, vinovatul n'are nas, mojiculare nas și când n'ar trebui să-l aibă. Unui om îi poți tăia nasul, i-l poți lungi, îi poți pune ceva pe nas, ba îi poți face un nas, îl poți purtă de nas.

Și iată, cu aceste tablouri, ce frase curioșe putem să facem noi Românii:

Nu-mi dă mână să-mi bag capul unde nu-î de nasul meu. Mi-e peste mână să mi bat capul cu afacerile vóstre. L-a purtat de nas pînă și-a spart capul. A dat din cap, că nu-î dă

mâna să-î dea nas. Imî rîde în nas și imî spune că nu-și bate capul cu asta, căci i-ar fi peste mână, iar pe sub mână își pune capul.

G. Coșbuc.

A P E L

Am publicat în numărul trecut Statutele Societății «Steaua»; dăm în numărul de față APELUL pe care comitetul Societății îl adresează Românilor, pentru atingerea marelui scop ce urmăresce :

La 20 Decembre 1900, s'a înființat în Bucurescî Societatea «Steaua», cu scop de a lucra pentru răspândirea și întărirea învățării în masa poporului, prin imprimarea și propagarea de scrieri și publicații de tot felul, cu caracter moral, patriotic și utilitar, și pentru împedecarea prin toate mijlocele legale a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Orî-cine cunoșce starea lucrurilor de la noi, va înțelege de ce folos pôte fi această Societate, și la ce mare trebuință este ea chemată să răspundă.

Învățămîntul primar obligatoriu a fost decretat încă de acum 36 de ani. Este adevărat că multe cauze au împedecat, chiar pînă astă-đi, realizarea lui în mod complet; dar totuși, în timpul acesta, numărul școlilor de prin sate nu a fost nici odată mai mic de 1.200, iar astă-đi el este de 3.600. Ar fi trebuit dar, ca cea mai mare parte a sătenilor, ce au virstă pînă pe la 48 de ani, să scie astă-đi cel puțin să citescă și să scrie. Scim însă cu toții că, de parte de a fi așa, imensa majoritate nu are cea mai mică cunoștință de carte.

Una din principalele cauze ale acestei nenorocite stări de lucruri este că copilul de sătên, odată eșit din școlă, nu mai dă ochi cu cartea, așa că în doi—trei ani, uită tot ce-a învățat.

Sătenii nu au ce citi, pe de o parte pentru-că pînă acum mai de loc nu li s'au pus la dispoziție cărți pe un preț potrivit cu mijlocele lor; iar pe de alta, pentru-că mai nu există cărți scrise în limba lor, și cari să corespundă în mod real trebuințelor, înțelegerii și aspirațiilor lor.

În fine, chiar cînd vre-o scriere a împlinit, măcar în parte, aceste diverse condiții, au lipsit mijlocele de a o propaga, de a o face cunoscută, și a o pune la îndemâna marii mulțimi, pentru care ea eră destinată.

Eacă pentru ce sunt sate întregi, în cari, afară de cărțile de școlă ale copiilor, nu se află nici o singură altă carte folositore

Și cu toate acestea, sunt semne neîndoișoare, că gustul citirii începe să se simtă la sate; și dacă i s'ar dà alimentul de care are trebuință, el ar fi un mijloc puternic, pentru a se schimba în bine starea

satelor noastre. Dovadă sunt rezultatele obținute de Societățile de cultură și de bibliotecile populare de pe Domeniul Coronei.

Acest lucru nu a scăpat din vederea unor speculanți, cari și-au propus să-l exploateze în folosul lor, în modul cel mai puțin onest. De aci vine mulțimea de broșuri, pline cu lucruri contrarii moralei celei mai elementare, cari se vind pe un preț de nimic, și cari de atâția ani inundă satele noastre, propagând corupția și sentimentele cele mai rele, fără ca cine-va să facă ceva pentru a se opune acestei distrugătoare acțiuni.

Nu numai atât: avem cu toții cunoștință de o acțiune mult mai culpabilă, care țintesc la sdruncinarea fundamentelor statului, și chiar a naționalității noastre.

Ceea ce spunem pentru sate, se poate repeta întocmai și pentru sărăcimea orașelor de și aci efectul este mai puțin aparent.

Credem că orî-ce bun Român va recunoște, împreună cu noi, că pentru cei cari ved aceste lucruri și cari-și dau sémă de gravitatea lor, este o datorie de a nu stă indiferenți, ci de a lupta cu putere pentru curmarea rēului.

Nu se poate admite ca grelele sacrificii, ce face țara de atâta vreme pentru ridicarea nivelului cultural al poporului, să rămână și de aci înainte sterpe, sau să se întorcă în contra scopului urmărit. Nu se poate admite ca de bine-facerile învățămîntului să nu aibă parte tocmăi pătura cea mai numerosă a populației. Nu se poate admite mai ales ca eroii, cari au uimit lumea la Plevna, să nu aibă încă o idee clară de situația, pe care chiar ei au creat-o în lume patriei lor, cu sângele lor.

Asigurarea existenței noastre ca stat și ca națiune, cere să des-morțim masa cea mare a poporului nostru, să-i dăm mijlocul de a se lumina, să i deșteptăm conștiința națională.

Statul a făcut, face și va mai face încă multe sacrificii, în scopul acesta. Dar atâta nu este de ajuns. Trebuie ca orî-ce cetățen luminat și cu dor de țară să-i aducă concursul său într'o luptă grea, care nu se poate duce numai prin mijloce administrative.

Acestea sunt ideile, cari au îndemnat pe inițiatorii Societății «Steaua» să se grupeze, și să facă apel la toți Români luminati și bine-voitori, ca să le dea concursul lor.

În această Societate poate fi membru orî-cine, — orișen sau sâten, — care voiesce realizarea scopului înalt, ce ea îl urmăresce.

Ceea ce cerem de la fie-care, mai presus de ajutorul bănesc, este inimă caldă și energie în lucrarea, pe care o întreprindem. Cerem sprijinul fie-căruia, pentru ca să facem ca Societatea noastră să pătrundă în toate colțurile țării, și pentru ca acțiunea ei patriotică și bine-făcătoare să desființeze și să înlocuască propaganda imorală și antinațională de pînă acum.

Intre bunii Români nu poate să fie deosebire de vederi în această privință.

*Președinte, I. Kalinderu, doctor în drept, membru al Academiei Române.
Vice-Președinte, Sava Șomănescu, senator, mare proprietar.
Administrator-Casier, Spiru C. Haret, fost ministru, profesor universitar.*

Secretar, Const. Banu, profesor secundar.

Membri ai Comitetului: Ioan Procop Dimitrescu, fost senator și locuitor de primar al Capitalei;

Mihail Vlădescu, deputat, profesor universitar;

Cristu S. Negoescu, administrator al Casei școlilor, profesor secundar.

Petru Garboviceanu, fost deputat, director al Școlii Normale a Societății «Pentru învățătura poporului Român»;

Dim. Cecropid, institutor, președinte al Societății Corpului didactic primar.

Censori: Const. Alimăneștianu, inginer de mine;

Const. Ionescu, preot-econom, profesor secundar;

Const. Alessandrescu, institutor, fost revisor școlar.

Cererile de înscriere, chiar prin o simplă cartă postală, precum și cotizațiile, se pot adresa d-lui Spiru C. Haret, administrator și casier, în București, Strada Verde, No. 7.

Cotizația este de cel puțin doi lei pe an; iar pentru învățători, preoții rurali și sătenți, de cel puțin un leu pe an. Ea se poate trimite sau în bani, sau în timbre, sau în mărci postale.

Numele membrilor precum și cotizațiile versate de dinșii, se vor publica în Revista Albina, și acesta va ține loc de chitanță.

Circulări folositoare.

D-l Ion Kalinderu, Administratorul Domeniilor Coronei, a publicat o serie de circulări ce au apărut în volumul «Indrumări date agenților Domeniilor Coronei.» Despre importanța acestui volum am vorbit la timp.

Acum d-sa începe a doua serie de aceste mult folositoare circulări, pe cari, deși le adresează numai agenților Domeniilor Coronei, dar ele fiind pline de învățăminte, nu putem în de ajuns îndemna pe cititorii noștri să le urmărească, având mult de câștigat.

Dăm aici întâia din seria a II-a a circulărilor de cari vorbirăm.

Domnule Agent.

In mai multe rînduri m'am întreținut cu d-v., prin diferite circulări, asupra îmbunătățirilor mai de căpetenie, atât de ordine morală cât și materială, ce am crezut neapărat de lipsă pentru îmbunătățirea sorței locuitorilor de pe Domeniile Coronei, și constat cu mulțumire sufletescă că un început îmbucurător se simte prin toate satele.

Ast-fel, societăți culturale și economice s'au înființat pretutindenea și dau rîde vedit. Prin stăruința pusă pe lîngă învățători și preoți, s'au format coruri de școlari, cari în cele mai multe biserici fac podoba serviciului religios, iar locuitorii au început a cerceta biserica în Dumineci și sîrbători cu mai multă rîvnă pentru a ascultă slujba sfintei Liturghii din gura preotului și a copiilor lor, lucru îmbucurător pen-

tru reînălțarea sentimentului religios, cu care strămoșii ne-au conservat naționalitatea în vremuri grele.

Școale de pomii roditori s'au înființat, nu numai pe la toate casele șefilor de ocóle și cantónelor forestiere, din care se dau gratis pe la locuitorii, ci și mai pe lângă toate școalele cari dispun de locul necesar.

Cultura cartofului, atât de mult prețuit în toate statele civilizate, de către populațiunea rurală, a început a prinde rădăcini și printre locuitorii noștri, cari, în mare parte, s'au încredințat că această plantă este pentru dinșii o hrană bună, sănătoasă și se cultivă cu multă înlesnire.

Cu crescerea viermilor de mătase și albinăritul, în regiunile potrivite pentru aceste culturi, cari sînt în strânsă legătură cu agricultura, de asemenea a început a se îndeletnici mulți dintre locuitorii de pe Domeniile Corónei și am credința că, prin stăruință și stimulare, aceste ușore și bănoșe isvóre de venituri pentru țărani, vor lua o dezvoltare și mai mare.

Sfaturile date în ceea-ce privesce plantele de nutreț și îngrijirea vitelor, încă nu au rămas neascultate, căci aproape fie-care locuitor își are o bucată de loc semănată cu lucernă, meiu păsăresc și borceag (măzărliche amestecată cu ověz); iar în anul acesta s'a făcut un început și în privința înființării lăptăriilor cooperative; așa, locuitorii de pe Domeniul Corónei Cocioc, își desfac prisosul de lapte de la vacile lor la lăptăria Periș, și pe măsură cu înființarea lăptăriilor pe toate domeniile, locuitorii vor avea unde își desface cu înlesnire și folos laptele ce le va prisosi. În această privință va apare în biblioteca populară a Administrațiunii Domeniului Corónei un mic tratat de d-l V. S. Moga.

Conduc tot de sentimentul îmbunătățirii sórtei țaranului nostru, pentru care mai este fórtă mult de făcut, cred neapărat de trebuință a mă întreține de astă dată cu d-v. asupra mijlócelor prin cari locuitorii să înțelegă a-și îmbunătăți pămîntul de pe care se hrănesc; o cestiune de care și de și se simte neapărată nevoie, voesc să vă atrag atențiunea asupra îngrășămintelor.

Sciți fórtă bine, domnule agent, că țărani noștri au semănat și sémână necuntenit, pe același loc, numai grâu și porumb, în cât pămînturile lor au început a se sărăci, fiind sleite de substanțele ce hrănesc plantele, pentru că de unde ieși mereu și nu pui nimic la loc, se isprăvesce și la un timp dat nu mai póte produce. De aci numai, se póte explica că nu ne mai întilnim cu vremurile de belșug de altă dată și nu ne mai vedem acele câmpii cu recolte vigurose și bogate.

Este de netăgăduit că mai nainte tot pe acel pămînt se hrăniá lume mai puțină, în cât omul avea de unde să-și alegă locul care-i plăcea, iar celă-l-alt rămânea necultivat, adică se odihniá. Astăzi lucrurile s'au schimbat, pentru că lumea

s'a înmulțit, și tot pe acel pământ trebuie să se hrănescă lumea de două și de trei ori mai multă (1). Locul ce-l are nu-l mai poate schimba și e silit vrând, nevrând, să caute a-și scote traiul lui și al familiei lui, numai de pe dînsul, și cum lumea se înmulțește din ce în ce, pe când bucata de loc e aceeași, care cultivând-o mereu și nevenindu-î în ajutor cu nimic, ajunge de nu mai poate produce.

Înainte dar de a ajunge la sleirea totală a pământului, ceea-ce în multe localități nu e tocmai departe, urmăză neapărat a se lua măsuri serioase. Ingrășarea pământului la țară e ceva accesoriu; țăranul nostru aprópe nu cunoșce folosul ingrășămintelor și nu'și dă sēma cum și de unde provine că pământul din an în an îi produce mai puțin, pe cānd dînsul crede că arătura o face destul de bine, cu plugul de fer, aruncă sēmînța din belșug, și la recoltat se pomenesce că abia scóte cāt a sēmēnat. El nu înțelege că sēmînța ce a aruncat în pământ, după ce a încolțit și a eșit afară, are nevoie de hrană din pământ, și că planta ne găsind hrană îndestulătoare, ea crește și se desvoltă după puțință, ca ori-ce animal rēu îngrijit și hrănit. În fine, el nu scie că pentru a lua o recoltă bună în raport cu munca și cu cheltuiala ce lă face, urmăză de sine a înapoiă pământului prin ingrășăminte ceea-ce i s'a luat prin recolte.

Se scie ađi că plantele, ca tóte ființele vii, pentru a se putē întreține și desvoltă, își însușesc substanțele hrănitóre din pământ și din atmosferă. Ast-fel, din atmosferă ieaú acidul carbonic și o parte din azot, sub formă de acid azotic sau amoniac; tóte cele-lalte substanțe însă și le însușesc din pământ, adevēratul rezervoriu de hrană al tuturor plantelor, așa că prin neîntrerupta cultură i se stórcē mereu elementele de nutrire a plantelor și după un timp devine steril, dacā nu i se înapoiăză aceste elemente.

Este sciut că partea organică a plantelor se compune mai ales din cele patru elemente cari sunt: carbonul, hidrogenul, oxigenul și azotul, iar partea organică sau incombustibilă din substanțele minerale ca: potasă, calce, magnesie, acid fosforic, acid sulfuric și în cantități mai mici, oxid de fier, de aluminiú, mangan și altele.

Carbonul se asimilēză din atmosferă prin influența luminei, care descompune acidul carbonic, lucru care se petrece în părțile verđi ale plantei, adică în acele părți cari conțin clorofila; oxigenul și hidrogenul și-l însușesc plantele din apă, din pământ, prin anumite procese, iar azotul care ca și potasa și acidul fosforic se consideră printre cele mai principale substanțe de nutrițiune ale plantelor, îl extrag parte

(1) În unele părți, nu în tótă țara, s'a înmulțit așa de mult populațiunea, căci de la 1859 la 1899, a trecut numai de la aproximativ 4.600.000 locuitori, la 6.000.000.

O cauză fórtē însemnată a culturai grăului și a celor-lalte cereale, este că exportăm neasemēnat mai mult de cāt cu 30—40 ani în urmă.

din pământ prin combinațiunile lui cu oxigenul și hidrogenul, formând nitrații și amoniacul, iar o altă parte din aer, prin influența unor bacterii cari trăesc de preferință pe plantele leguminose, ca mazărea, fasolea, trifoiul, lucorna, etc. pentru care în toate rotațiunile sistematice plantele leguminose jocă un rol însemnat, căci dinsele contribue a da pământului o parte din acest azot și prin urmare îngrășând pământul cu aceste elemente, îl îmbunătățim. Substanțele minerale disolvate prin acidul carbonic din apele de ploii, cum și alți acizi, sunt asimilate de plante din pământ prin rădăcinile lor.

Țara noastră, după cum a fost în trecut, va fi și în viitor încă multă vreme, o țară curat agricolă, și de și se crede că pământul țării noastre are multe bogății în sinul său și elementele prime pentru crearea diferitelor industrii sunt în abundență, să nu ne facem iluziuni, pentru că până acum, afară de petroleu, nu s'a descoperit ver-o regiune în care să putem zice că avem fier, aramă, cărbuni, aur, argint, în așa stratură ca să deschidem mine de fier, de aur, de argint, etc. Până la descoperirea unei asemenea regiuni, izvorul principal de bogăție al țării noastre este și va fi tot agricultura, de altminteri industria noastră este încă la început și deocamdată industrii putem avea numai din produsele agricole, cari ne vor satisfacе treburile interne și, fără îndoială, într'un viitor apropiat le vom exportă cu succes, un cuvânt mai mult că nu ne este permis a nesocoti agricultura noastră și a sta nepăsători față cu greutățile și nevoile ce, din zi în zi, devin mai simțite.

(Va urma).

Ión Kalinderu.

Fundațiunea Universitară Carol I.

ari și nenumărate sînt dovețile de mărinimă iubire ale primului nostru Rege către al său popor. Dintre numeroșele instituțiuni datorite spiritului generos și prevădător precum și munificenței Majestăței Sale, Fundațiunea Universitară este cea mai măreță.

Menită a aduce reale servicii studenților universitari, ea le procură hrană intelectuală înlesnind multora dintre ei chiar și existența materială, și prepară ast-fel, pe baza unei seriose instrucțiuni, generații bine armate pe calea culturală și demnă de înalta chemare ce patria așteptă de la ele în viitor.

Intr'un avânt patriotic demn de omenii mari cu adevărată iubire de neam, Majestatea Sa «dorind a lăsa în urma Sa o mărturie vie a sentimentelor ce-L însuflețesc către țară și a arătă tot-odată necurmatul interes ce are pentru instrucție, a închinat tinerilor generații acest locaș de studii cu falnica menire de a

contribui la răspândirea și înflorirea științei în România.» Aceste sînt cuvintele rostite de Majestatea Sa la inaugurarea Fundațiunei, 1895, alegîndu-se pentru această solemnitate «ziua de 14 Martie, care ne amintesc așezarea Patriei pe temelii neclintite spre a arăta și mai bine scopul patriotic al acestui așezămînt.»

Actul de întemeiere este chiar scrisoarea Majestaței Sale, al cărui conținut este următorul:

Scumpul Meu Președinte al Consiliului,

Peste câte-vă zile România va serba a douăzeci și cincea aniversare a Domniei-Nostre.

Providența a vroit această: din ziua când am îndreptat primii Noștri pași în această frumoasă Țară, Ea a revărsat cu îmbelșugare bine-cuvîntările Sale asupra faptelor Nostre. Cu ajutorul Ei am putut străbate această lungă trecere de vreme înconjurat fiind, din partea scumpului nostru popor, cu o încredere și o iubire, cari au fost răsplata cea mai dulce a silințelor Nostre spre propășirea și fericirea lui.

Urmînd pilda bunilor Domni din trecut, și spre amintirea faptelor împlinite în acest pătrar de veac, voim a înființa un așezămînt spre binele tinerimei universitare de la toate facultățile din țară, al cărui scop va fi de a procura studenților un loc de întrunire, înzestrat cu o bibliotecă tod-d'una deschisă, unde vor pute să satisfacă iubirea lor de studiu; de a veni în ajutorul aceloră dintre dînșii cari întreprind lucrări speciale sub direcțiunea profesorilor lor, sau pentru tipărirea teselor, cum și de a da subvenții aceloră cari, din lipsa de mijloce, ar fi siliți să întrerupă studiile lor în dauna culturii generale a Țarei.

Spre îndeplinirea acestui scop, facem danie de pe acum, ministerului cultelor și al instrucțiunei publice o casă ce se va clădi cu cheltuiala Noastră, de pe planurile uci alăturate, pe un loc așezat în fața palatului Nostru.

Punem tot-d'odată la dispozițiunea aceluiaș minister suma de 200.000 lei în rentă română 5 la sută.

Pentru ca acest așezămînt să pōtă luă desvoltarea dorită și să se întindă cât mai mult efectele sale bine-făcētore, dorim ca el să fie recunoscut ca persoană morală și vē rugăm, d-le Președinte al Consiliului, ca împreună cu colegii d-vōstră, să aduceși în sesiunea actuală a Corpurilor legiuitoare un proiect de lege în acest sens.

Așezămîntul va purtă numele de

«Fundațiunea Universitară Carol I.»

Cât pentru amănuntele administrațiunei sale și statutele după cari se va conduce acestea, se vor fixa mai la urmă.

Dorința Noastră, a Reginei și a Principelui Moștenitor este ca această fundațiune să contribuă a întări trăița printre tinerimea universitară și a hrăni simțimîntul patriotic care înalță sufletul ei.

Alegînd Noi înși-Ne locul viitōrei clădiri, am vroit ca ea să se ridice aprōpe de reședința Noastră, adică sub ochii și sub ocrotirea Noastră, fiind-că vedem în tânăra generație speranța Patriei și unul din sprîjinile cele mai temeinice al Tronului și Dinastiei Nostre.

Plin de încredere că această a Noastră dorință se va împlini, vē

rog, scumpul Meu Președinte al Consiliului, să primiți încredințarea sentimentelor Nostre de înaltă stimă.

Bucuresei, în 3 Mai, 1891.

CAROL.

Acest document săpat în litere de aur pe o lespede de marmoră în sala cea mare a Fundațiunei, amintesce celor cari intră în acest templu al Științei Augustele intențiuni și înaltă misiune a acestei instituțiuni.

Cu o nespasă măgulire sufletescă putem constată că prevederile Majestăței Sale s'a'u împlinit și deși Fundațiunea nu numără încă șase ani de existență, totuși adî eficacitatea ei este atât de bine probată, în cât ne întrebăm cum se puteau înainte face seriose studii universitare fără acésta Bibliotecă?

Sala de lectură din Fundațiunea «Carol I.»

Câte-vă date statistice, extrase din rapórtelile oficiale asupra mersului acestei Instituțiuni, dovedesc necesitatea cărcia ea co-răspunde.

Ast-fel numărul cititorilor, cari în primul an a fost de 18.419, s'a urcat în ultimul an la 52.930 și merge tot crescând, așa că se prevede timpul foarte apropiat în care sálile existente nu vor mai fi destul de încăpătóre.

Biblioteca este abonată la 70 de reviste științifice literare și numără peste zece mii volume.

Veniturile Fundațiunei cari la început erau de 42.000 L. s'aū urcat, în urma generoșelor donațiuni a decedatului Gheorghieff și a dōmnei dr. Elena Turnescu, la 58.770 L. anual.

Din acēstă sumă o a treia parte este anual afectată pentru tipăririi de teze ale studenților meritoși precum și acordarea de burse și subvențiuni studenților săraci din Bucuresci și Iași.

Administrațiunea Fundațiunei a fost la început încredințată unui comitet compus din d-l Ioan Kalinderu, ca delegat al M. S. Regelui, rectorii celor două universități din țară și d-l G. Dem. Teodorescu, ca Director.

În urma schimbării Regulamentului în Oct. 1898, întrēga «administrație este încredințată, sub înalta privighiere a Rectorului Universității din Bucuresci, unui bibliotecar numit prin decret Regal» (art. 3 Reg.)

Ministerul Cultelor și Instrucțiunei Publice represintă în justiție Fundațiunea recunoscută persoană juridică prin legea dela 9 Iulie 1891. Augustul fondator își rezervă însă dreptul de a exercită, în orī-ce mod va crede de cuviință, controlul Sēu asupra funcționării instituțiunei, și, în cas de trebuință, să ordone măsurile cuvenite (art. 16 Reg.)

Sub asemenea auspicii prosperitatea Fundațiunei este asigurată și ea va ocupa cu demnitate un loc de onōre între marile institute de cultură ale țării, împlinindu-se ast-fel dorința Majestăței Sale, care, urmând o tradiție strămoșescă «a pus în temelie aceste case a tinerimei universitare, via Sa credință în viitorul României.»

Taifasuri cu moș Gheorghe (1).

CÂT ÎNVAȚĂ DOCTORII

— D-ta, moș Gheorghe, scii că băeții învață întâi și 'ntâi să citescă și să scrie, învață socoteli și alte lucruri de folos în viață! După ce băeții orī fetele mântue școlele în sat, dacă părinții îs cu dare de mână își dau copiii în alte școli mai mari de la târg. În tōte târgurile, unde sînt prefecti, sînt și școle de cele mai mari, cari se chiamă Gimnasiū, pentru băeți și pentru fete. Școle de cari sînt în

(1) Veđi No. 13—14 și 15—16.

sat sînt și în orașe pentru copiii tîrgoveților. În Gimnasiu se învață 4 ani. Unele școle mai mari au șapte clase; copiii cari mîntue gimnasiul mai învață încă 3 ani și mîntue altă școlă care se chiamă Liceu. După ce un băiat orî o fată mîntue liceul, intră în alte școle mai mari de cît liceul.

În țara noastră sînt multe licee, dar școle mai mari de cît liceul sînt numai două, una la Iași și una la București. Acestea sînt școlile cele mai mari și se chiamă Universități. Universitatea îi împărțită în mai multe părți, pentru-că și învățătura din Universitate îi împărțită în mai multe părți. Iar învățătura din Universitate îi împărțită, pentru-că îi prea multă, și nimenea nu-î în stare s'o învețe pe tîntă.

De aceia într'un loc se învață numai sciința legilor; de acolo es avocații și judecătorii; iar cine se duce să învețe legile nu mai are vreme să mai învețe și alt-cevă, pentru-că legile se învață în 4 ani.

În altă parte se învață lucrurile pe cari trebuie să le scie cine-vă ca să pîtă fi profesor de gimnasiu, de liceu, orî de Universitate. Aici se învață tot 4 ani.

În altă parte se învață numai meșteșugul doctoricesc. Aici se învață 5 ani.

De aceia un profesor de liceu de pildă, nu pîte să fie doctor, orî avocat, pentru-că el a învățat alt cevă și nici de cum n'a învățat legile orî meșteșugul doctoricesc. Vine cam cum ar veni cu orî-ce meșteșug: cine a învățat ferăria nu pîte sci stoleria, orî cismăria, orî zidăria. Un doctor scie numai meșteșugul lui, nu mai scie nici legi, nici profesoria.

Pentru ca cine-vă să iasă doctor învață: 4 ani școlile primare, 7 ani liceul, 5 ani Universitatea; peste tot învață cel puțin 16 ani, adică de la vîrsta de 8 ani pîna la vîrsta de 22 orî 23 de ani.

Spiridon Popescu.

Un sfat pe săptămîna.

Cîntă în primejdie și rîdi în nevoi.

Bólele Molipsitóre.

nsuşirea de molipsitóre se dá la bólele care se ieau de la bolnavi la sănătoşi. Ele se mai ñic şi contagióse sau lipiciose.

Bólele molipsitóre sînt multe. Aşa, la om avem: scarlatina, vărsatul, pojarul, difteria, tuberculosa, turbarea, etc.; iar la animale: cărbunele (dalacul), cărbunele simptomatec, peripneumonia, pesta-bovină, febra aftosă, jigodia, buba mînzului, tuberculosa (oftica), răpciuga, durinul, turbarea, rugetul, pneumo-enterita infecţiosă a porciilor, şi holera paserilor.

De alt-fel, numărul bólélor molipsitóre a crescut şi creşte, cu cât se înaintéază în cunoscinţele doctoricesci. Au fost boli, bunăórá ca răpciuga, care în trecut se considera ca nelipiciosă; însă astăđi se scie cu câtă uşurinţă se póte întinde, nu numai la cai, dar chiar la om.

În vechime şi chiar în timpul de faţă, se ñice cu privire la molipsire, printre unii ómenii din popor, despre un om care a luat o bólă de la altul, că: sîngele omului molipsit s'a potrivit cu acela al celui bolnav, şi că din acéstă potrivire s'a produs molipsirea. Alţii încă merg mai departe şi vęd voinţa Celui de Sus în transmiterea bólélor: că este de la Dumnezeu să se îmbolnăvescă cine-vă, că orii ce-ar face, orii cât s'ar ferii, este în zadar, dacă-í este scris să se îmbolnăvescă, tot se va îmbolnăvi.

Ñicétórea cu potrivirea de sînge íşi are de fapt obârşia în întâmplările vieţii: din cincii ómenii, de pildă care îngrijesc de un om bolnav de vărsat, numai unul sau doi iaú bóla; sau din cincii cai sănătoşi cari stau în acelaşi grajd, cu un altul bolnav de buba mînzului, numai doi se molipsesc de acéstă bólă. Pentru cei-ce au căpătat bóla, om sau animal, se ñice, că a fost o potrivire de sînge, pentru cei-l-alţii din contră o nepotrivire.

Scim însă din medicină că nepotrivirea de sânge, adică necăpătarea bolilor de uni, se datoresc mai în tot-d'a-una, fie unei molipsiri nereușite a lor, fie unei bune stări de sănătate, fie că unii dintre ei, au fost altoiți sau că zăcuse deja de acele boli, ceea-ce i-au făcut imuni, adică în stare de a nu mai dobândi acele boli, cel puțin pentru un timp ăre-care.

Cât pentru credința că totul atârnă în luarea bolilor de la Dumneđeū, ea este mai vătămătoare decât credința în potrivirea sau nepotrivirea de sânge, căci cel ce are această din urmă credință, de frica unei potriviri de sânge, ia de obicei ăre-cară măsură de apărare în potriva molimelor. Din contră acela ce se rezemă pe destin, nu ia nici o măsură pentru nemolipsirea lui sau a soției și copilășilor lui; el încredințându-se numai pe voința lui Dumneđeū, merge sërmanul orbesce către bóla ucigătoare. Am puté dice despre un asemenea om, că este cel mai mare vrășmaș al lui însuși, îmbolnăvindu-se singur și pe sine, și pe familia lui.

Nu trebuie dar să ne lăsăm a fi stăpâniți de credința, de exemplu, că sângele lui Bran, nu se potrivește cu al lui Stan, bolnav de cutare bóla lipicioasă și prin urmare Bran nu va căpăta bóla, sciindu-se că tóte împrejurările cară scapă pe unii indiviđi, expuși contagiului de a se îmbolnăvi, adesea se arată neputincioase, și ast-fel ómenii sau animalele, cară mulțumită lor, au scăpat odată, de doué oră de bóla, cad bolnavi în cele din urmă, dacă nu ieau precauțiunii pentru preîntâmpinarea molipsirei. Pentru binele nostru dar, este înțelept să ne socotim în tot-d'a-una, ca aflându-ne în stare da a luă bóla molipsitoare, de care suferă ruda sau vecinul nostru, și deci să luăm măsură pentru înlăturarea rului.

Cu atât mai mult încă, nu ne vom sprijini câtu-și de puțin, față de bólele lipicioase, pe bună-tatea sau voința lui Dumneđeū, amintindu-ne vecinic că bunul Dumneđeū a đis lui Petre: «Dă din mâini

Petre, că nu te vei îneca.» Cu alte cuvinte, feresce-te de boli că nu te vei îmbolnăvi.

Dar pentru ca să ne păzim, noi sau animalele noastre de bôle molipsitoare, este nevoie să cunoştem în ce constă o bôlă molipsitoare şi cum se comunică ea.

Despre această ne vom ocupa în viitor.

Irimia Popescu

Medic veterinar.

UN INDEMN

Fraţi învăţători!

Nu de mult, a văzut lumina o carte de o valoare nepreţuită, scrisă într'un grai dulce ca mierea — graiul curat şi dulce al ţeranului — cuprindând în ea nise sfaturi şi învăţături cum puţine alte cărţi cuprind în ele, carte folosite şi sufletului şi trupului, care trebuie să o aibă ca o evanghelie şi preotul şi învăţătorul, şi ţeranul cu sciinţa de carte, şi care ar trebui popularisată, citită şi talmăcită ţerănimei ca şi sf. evanghelie; această carte se chiamă «20 Cuvintări,» scosă spre lumina ţerănimei, de d-l dr. C. Chiricescu şi Economul C. Nazarie, spre a se împărţi în dar tuturor şcollelor şi parohiilor din ţară.

Ascultaţi simţire de Români:

«Patria, mama noastră de obşte, este aceea care ne dă indemnul pentru viaţă, la sînul căria ne încăldim şi ne adăpostim, este aceea care ne păstrează obiceiurile, trecutul şi ţărîna strămoşilor şi a tuturor celor scumpi inimilor şi sufletului nostru. Patria — mama noastră de obşte — este aceea care ne hrănesce, în care crescem, trăim în libertate şi în care ne simţim neatârnaţi, căci viaţa în robie nu este viaţă, omul robit, nu este om, ci uneltă însufleţită a stăpânitorului. Pentru această, când un neam voese să prăpădească pe altul, n'are mijloc «mai bun de cât supunerea, robirea lui...»

De vă cade în mâni această visterie de învăţături, folosiţi-vă de ea şi răspândiţi poveştele dintr'însa ca lucruri de mare folos; sînt mândre, sînt înalţătoare, nepreţuitele sfaturi din ea şi când veţi reuşi a face pe sătenii voştri a pricepe şi simţi învăţăturile din această carte, vă veţi fi făcut una din cele mai mari şi sfinte datorii.

Nu luaţi în nume de rău indemnul ce vă fac; vreaţi să aflaţi prin «Albina» că un nou stup de învăţături aveţi la îndemână, de care spre binele ţerănimei trebuie să ne folosim.

Luaţi în nume de bine, fraţilor, indemnul meu, căci tot din dragoste către popor e isvorit şi el.

M. Lupescu.

A P E L

Sub-semnatul, dorind a înfiinţa o bibliotecă populară la şcoala comunei Cătesca-Popesci, spre propăşirea sătenui român, rog cu insistenţă pe d-nii autori, editori, librari şi pe ori-ce persoană caritabilă, de a contribui cu cărţi, reviste ş. a., spre sporirea bibliotecii. Sciut este că prin bibliotecii populare se poate răspândi cultura şi lumina. Numele persoanelor donatoare, se vor publica spre eternă memorie.

Ilie C. Popescu

Inv.ş., Cătesca-Popesci, Argeş.

Convorbire între mamă și fiu

despre

Plutirea corpurilor și despre înotare.

IONEL. Aidem, Lauro, să ne suim în luntre ca să facem o plimbare frumoasă pe apă.

LAURA. Mă tem să nu fac o baie în plimbarea asta cu tine.

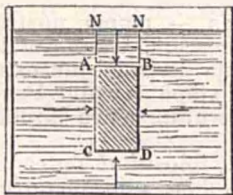
MAMA. Nu vă temeți, copiii mei! Luntrea poate să ne ducă pe toți fără ca să ne udăm de loc.

LAURA. Da! Atunci eu merg cu tine. Aidem! Dar cum se poate să se stea pe apă o luntre așa de grea și de mare?

MAMA. Pentru-că este mai ușoară de cât apa, de aceea o ține apa. Tu când te afli în baie, nu simți că ești mai ușoară, nu-ți pare că te ridică apa și pare că te-ar duce?

LAURA. Îmi pare că sînt mai ușoară când sînt în apă.

MAMA. În adevăr ești mai ușoară; fiind-că toate particulele de apă cari te înconjoară, te apasă și te împing puțin; aceste particule la rîndul lor sînt împinse de altele din prejurul lor; aceste de altele și tot așa mai departe, ast-fel că te găsești împins din toate părțile, ceea-ce face ca să cântă-

resci mai puțin când ești în apă.

Dacă o piatră o ții în mână în apă și după aceea o ridici sus d'asupra apei, în aer, nu-î așa că-ți va părea mai ușoară în apă de cât în aer?

LAURA. Da! Mamă cu mult mai ușoară.

MAMA. Copii, voi vedeți luntrea a cărei fund se scufundă în apă? Dacă ar îngheța și apoi s'ar ridica luntrea, atunci ar rămâne o gropă în gheața care are forma fundului luntrei, adică întocmai atât de mare cât a fost partea luntrei cufundată în apă.

Ei bine! Inchipuiți-vă că s'ar umple această gropă cu apă care am măsura-o cu multă băgare de seamă. Greutatea acestei ape va arăta deosebirea dintre

greutatea luntrei când ea plutesce pe apă și greutatea ei când ar fi pe mal. Dacă ar trebui, de pildă, 1.000 kilograme de apă pentru a umple groapa făcută în ghiață de către luntre, atunci acesta ne-ar arăta că luntrea când plutesce pe apă cântăresce cu 1000 kilograme mai puțin de cât atunci când se află scosă din apă, pe mal.

Așa dar, copiii mei, vedeți că corpurile multe, în apă rămân mai ușoare, cu atât cu cât cântăresce apa pe care ele o înlătură când le cufundăm. Vedeți de asemenea, că și luntrea având o parte cufundată în apă pierde din această cauză o parte din greutatea ei și cu toate că sîntem și noi într'însa, totuși e mai ușor de cât apa care o ține pe dînsa ca și pe noi.

LAURA. Dar dacă s'ar tot încărcă mereu, nici atunci nu s'ar cufunda ?

MAMA. Ba s'ar cufunda ; se poate încărcă numai pînă atunci când greutatea luntrei și cu a sarcinei, puse înăuntru ei, să nu întrecă peste greutatea apei înlăturată de luntre.

Este un glonte de plumb. Fără îndoială, dacă l-ași pune pe apă, el s'ar duce la fund îndată. Dar dacă din acest glonte ași face o bombă goală care să fie mult mai mare, atunci această bombă, de și are aceeași greutate afară din apă ca și glonte, dar acum putînd înlătură mai multă apă, o să vedem că plutesce și nu se duce la fund, se cufundă numai pînă când înlătură o măsură de apă grea cât ea.

IONEL. Uite, mamă, sînt și pesci în rîșorul acesta. Voi îi vedeți ? Uite cum fug.

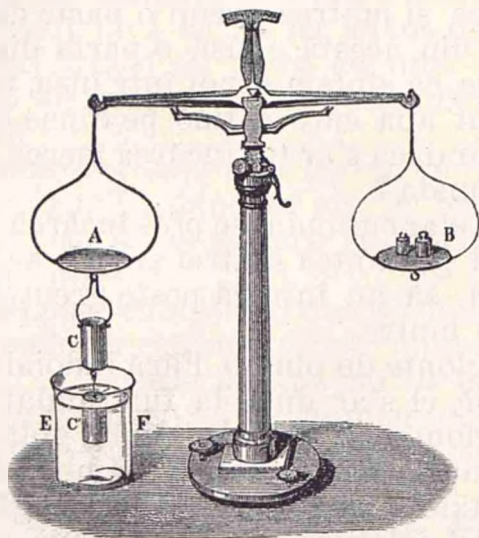
LAURA. Cum pot să mîergă așa prin apă, cum se mișcă la suprafață și se scoboră în fundul apei ?

MAMA. Acesta, din pricină că un pește poate după voie să se facă mai mare sau mai mic : mai mare pentru a se sui și mai mic ca să se scobore. Și acesta din cauză că peștele are în interiorul lui, în mijlocul corpului o bîșică sau două.

Cînd aceste bîșici sînt umflute, peștele se face mai mare, atunci el înlătură mai multă apă, pierde deci o parte mai mare din greutatea lui, rămînînd mai ușor de cât apa în care se află, atunci apa îl

împinge și peștele se sue către suprafață. Când din potrivă peștele strânge bėșica, el se face mai mic, înlătură mai puțină apă, pierde o parte mai mică din greutate și rămâne mai greu de cât apa înlăturată, atunci nu mai pőte sta și se cufundă.

Când peștele nici nu umflă, nici nu strânge bėșica, atunci are întocmai aceeași greutate ca apa care o înlătură. Nefiind nici mai greu, nici mai ușor, el rămâne unde se găsește, fie la fundul apei sau la mijloc ori la fund.

Balanță care arată că un corp cufundat în apă pierde din greutate.

Copii, ceea-ce v'am spus despre pesci și luntre se potrivește cu tőte corpurile muiate în ori-ce lichid ca apa, precum și în aer chiar, și tőte gazurile. Adică ori-ce corp, muiat într'un corp de aceea, el plutesce la suprafață dacă este mai ușor, ca lemnul, pluta, etc.: rămâne în locul unde se pune dacă nu-i nici mai grea nici mai ușor cade la fund dacă pierde mai mult din greutate de cât greutatea corpului înlăturat în care se mőie.

Yves.

Familie stinșă de rachiü.

Necșu Rădulescu eră bețivul satului Sămara. El aveă acum 4 anî un fecior de rupea pietre în mâini de voinic. Aveă flăcăul 22 de anî. Ducându-se amândoi la o nuntă, sêra la întorcere feciorul bêt a omorât pe tătănă-sëu, ce eră în aceiași stare. Tatăl s'a dus în mormînt; iar fiul la munca silnică pe viață. Soția unuia și mama celui-l-alt, a dus o viață ticălosă pînă în sêra de 28 Decembre, anul trecut, când tot în stare de beție fiind, a murit înghețată în zăpadă. Ca să nu produc gróză cititorului, nu mai descriu starea în care se afla nenorocita alcoolică.

Acêsta a fost o puternică lecție pentru bețivii din împrejurimi.

Nu mai beți spirtóse.

Ion Marinescu

Invetător, Pădurești-Argeș

Corespondența interșcolară.

Sedagogii Francezi, Germani și Englezî, au aflat un mijloc fôrte practic pentru învêțarea limbilor moderne: au inventat așa numita *corespondență interșcolară*. Au intrat în legătură mai întâiu profesorii din două țări și apoi fie-care a pus pe elevii săi să facă scrisori. Un tînăr Englez voesce să învețe franțuzesce și un tînăr Francez voesce să se perfecționeze în limba lui Byron. Englezul scrie pe franțuzesce unui coleg din Paris, de exemplu; iar acesta îi rêsponde pe englezesce.

Orî-cine înțelege ce mare câștig ese din acest schimb de scrisori. Pe lângă interesul pedagogic, este și unul mai înalt: se formeză prietenii între tinerii de aceeași vîrstă din două țări și sprijinitorii păcii speră că prietenia acêsta va pregăti terenul pentru pacea generală.

Póte că merg prea departe cei-ce socotesc așa,

Un lucru însă este vrednic de însemnat: legăturile întemeiate în școlă țin de regulă și în vârsta matură. Corespondența ar puté să stabilizească legături și între școlarii din orașe și provincii depărtate. Pentru un popor împărțit între mai multe state, s'ar căpătă și un alt folos: s'ar ajută propaganda naționalistă.

Mi-a părut bine când am vedut că profesorii de la Severin au făcut o încercare în acest sens, despre care d-l Armașu a scris o interesantă dare de sêmă. Elevii de la Severin au început co-

respondență cu elevii din Bitolia. Eră vorba să se facă și schimb de scrisori cu cei de prin Transilvania și Ungaria. Nu știu însă ce vor fi răspuns direcțiile școlilor din aceste părți.

Noi îndemnăm și pe alți profesori să încerce. Chestiunea ar merita discuție în vre-un congres al corpului didactic. Până la așa ceva, tot ar fi un câștig să se discute lucrurile prin presă.

Gh. Adamescu.

Din activitatea Societății culturale „Coroana Română“

De pe Domeniul Coronei Segarcea.

Societatea culturală «Coroana Română» din această localitate, caută să-și îndeplinească scopurile sale acum în timpul iernei când muncitorii agricoli nu pot lucra pe câmp.

Urmând aceste scopuri, președintele societății d-l Florian Davidescu, șeful regiei Domeniului Coronei, conformându-se dorințelor șefului său d-lui Ion Kalinderu, a intrunit în mai multe serii pe membrii societății și le-a vorbit despre modul cum va trebui să se amelioreze culturile câmpenesci pentru a da pământului o producțiune mai mare.

În sensul ordinelor circulare trimise de d-l Administrator al Domeniului Coronei, circulari bine-cunoscute de tota lumea, d-l Davidescu vorbește în diferite ocazii locuitorilor, căutând să-i convingă asupra trebuinței ce se simte de a schimba sistemul lor înapoiat de cultură. Rând pe rând d-sa le-a arătat cum trebuie să se facă cultura viței, cultura cartofului, a plantelor de nutreț, etc.

Pentru a se desluși deplin aceste chestiuni, s'a hotărât într-o ședință a societății să se ție un șir de conferințe; ast-fel primul care a fost desemnat pentru acest scop a fost d-l Dobre Rădulescu viticultorul domeniului coronei din localitate. D-sa a vorbit despre vii și despre importanța ce-o au ele în Șegarcea (2.000 pogone pe jumătate stricate de filoxeră) într'un stil foarte popular și în fața unui numeros public.

D-l Rădulescu de alt-fel este cunoscut din «Revista Viticolă» ca destul de competente în aceste chestiuni și ori-ce laudă ar fi aci de prisos. Ajutat de calitatea ce o are de a vorbi foarte popular, a explicat lămurit sătenilor, ce este filoxera și a promis o altă ședință în care ne va arăta cum vom putea lupta contra ei.

A doua conferință a fost ținută de către d-l Paul Popescu, învățătorul de aci, conferință destul de interesantă, în care d-sa a dovedit trebuința ce se resimte ca sătenii să se ocupe cu micile industrii casnice în timpul neîntrebuințat pentru munca câmpului. Conferința d-lui Popescu a fost bine ținută și a fost destul de convingătoare, căci d-sa a arătat țeranilor, în bani, pierderile ce suferă din necunoștința acestor mici industrii, arătând cum streinii se îmbogățesc exploatand nesciința românului.

Afară de aceste două conferințe, s'a anunțat încă și altele; ast-fel aceea care urmează va fi ținută Joi 21 Decembrie, de d-l I. A. Candiani, silvicultor la domeniul coronei, vorbind despre «fericire.»

Pe lângă conferințe, societatea, voind a încuraja pe școlarii săteni din localitate a îmbrăcat pe acei săraci făcându-i ast-fel să nu întrerupă cursurile în timpul iernei.

Alinând suferințele și luptând cu nesciința societatea dorește să îndeplinească vederile d-lui Ion Kalinderu, sub impulsivitatea căruia s'a format și care în dărnicia sa i-a dat local, bibliotecă și alte multe ajutoare.

C.

Serbarea pomului de Crăciun în „Cocioc“

Srin îndemnul d-rei Nicolescu, învățătoare, și prin dărnicia mai multor persoane din com. Cocioc (Domeniul Corônei), s'a cumpărat anul acesta pentru a se dăruî copiilor săraci, de Crăciun, haine în valoare de 50 lei.

Împărțirea hainelor s'a făcut în sera zilei de 23 Decembrie la școala din Cocioc, cu care prilej s'a dat o frumoasă serbare. Intr'una din sălile de clasă, frumos luminată, se înalță un brad luminat încărcat de multe și frumoase obiecte, lucrute de învățătorii școlii.

Intr'o parte pe o măsuță eră așezată icôna Nascerii d-lui Cristos, lângă care ardeă o candelă, iar pe altă masă hainele ce trebuiau împărțite; apoi tradiționalele colinzi, nucî, covrigi și smochine.

Pe la ora 7 sala eră plină. La 7^{1/2}, copiii intrară frumos în sală, după ce mai întâi cântară afară «Bună dimineața la moș-ajun.»

D-ra învățătoare ținū o cuvîntare, mulțumind persoanelor cari au sub-scris pentru copii, apoi arată importanta serbarei, și în fine speranța că se va repetă la anu și în toți anii. Mai mulți copilași au povestit Nascerea lui Cristos, și din când în când corul condus de d-ra învățătoare intonă imnuri religioase. Urmă apoi distribuirea hainelor. Nu toți au putut ave haine; n'a rămas însă nici unul fără colinde.

Nu mē săturam privind cu ce poftă mâncau copiii și pe părinți cu cât drag priveau când pe copii, când pe învățători.

Veni și rândul pomului.—Rând pe rând s'a golit și bietul brad atât de frumos gătit, și totul s'a distribuit parte copiilor, parte persoanelor prezente.

Pe la 8 ore copiii es urmați de părinți cari plecau mulțumiți, Obiectele împărțite au fost: căciuli, șaluri, opinci, rochițe, brobode și altele.

E greu de-a ține calea țeranului de la cărciumă, dar nu peste puțină. Cât mai multe serbări de felul acesta, ar fi pôte arma cea mai sigură contra alcoolismului.

Un asistent.

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Preotul Român și misiunea sa, conferință ținută la Adunarea generală a Societății Clerului Român «Ajutorul» de Economul *Ilie Teodorescu*, licențiat în teologie.

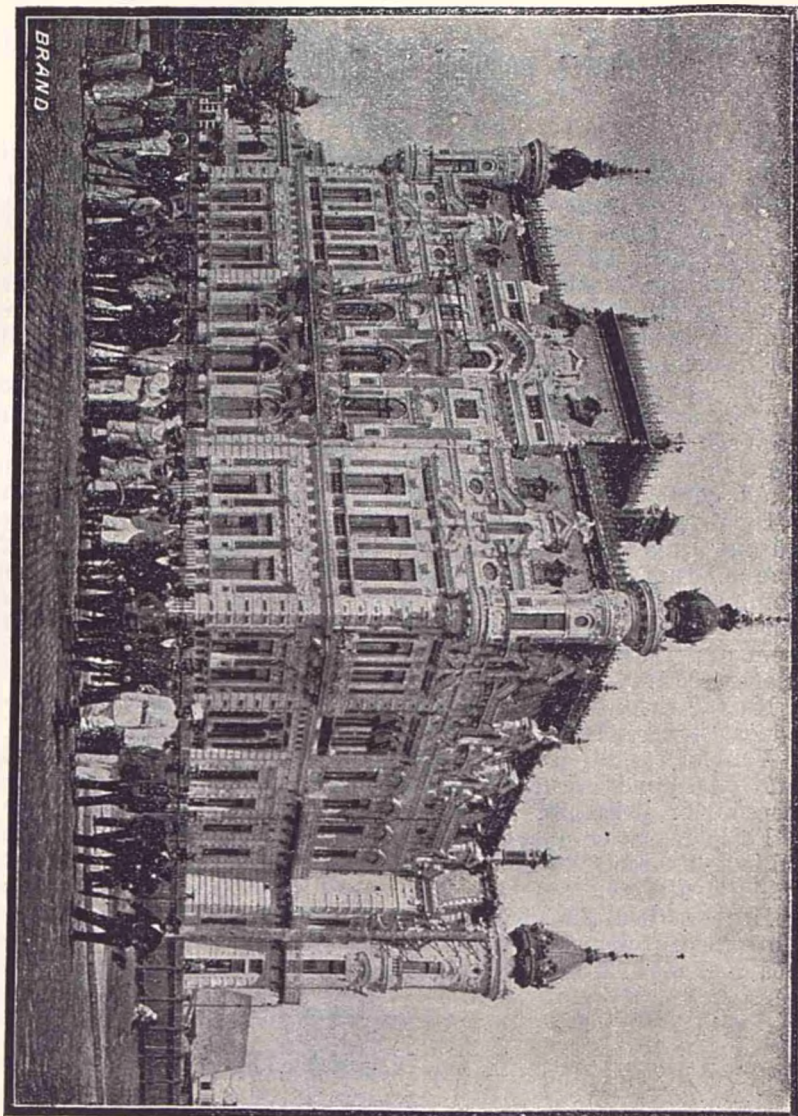
O recomandăm cu deosebire cititorilor noștri.

Cronica Săptămânii.

Principele Grig. M. Sturdza a încetat din viață în Capitală, în urma unei pneumonii.

Răposatul principe, ocupase gradul de general în óstea Moldo-

Palatul Principei Gr. M. Sturdza din București.

veï, și pe cel de pașă în óstea turcescă. A făcut parte din 'parlamentul țării, când ca deputat, când ca senator. În vremea din urmă

fusese senator de Iași. Dinsul erà cunoscut nu numai ca un bărbat cu cunoștințe multe și alese, dar și ca un mare filantrop.

Iată cum d-l Președinte al Adunării deputaților vestese la Camera mórtea principelui.

«Cu regret aduc, la cunoștința d-v., încetarea din viață a unuia din colegii noștri cei mai meritoși, principele Gr. Sturdza. Fiul al prințului Mihail Sturdza, fostul domnitor al Moldovei, principele Gr. Sturdza erà unul din ultimii reprezentanți ai generațiunei bătrâne, înaintea căruia s'au desfășurat evenimentele cele mai însemnate relative la întemeierea noului stat român.

«Spirit distins și cult, principele Gr. Sturdza, prin vocea sa autorisată a aruncat lumină folositoare asupra cestiunilor ce se desbăteau în sinul acestei adunări, și afară de această incintă, mâna sa darnică a alinat adese ori multe dureri și a ajutat multe miserii.

«Cred că răspund la sentimentul unanim al acestei Adunări, exprimând regretele noastre adânci pentru această pierdere și cerând tot de odată autorisarea, ca să însărcinez o delegațiune din sinul biuroului spre a însoți rămășițele pămîntesci ale colegului nostru pînă la ultimul său locaș, și tot de odată în semn de omagiu, să depună o coronă din partea Adunării pe mormintul său.»

— Corpul didactic al jud. Prahova, întrunit din inițiativa d-lui G. Nicolaș, revisor școlar, a hotărât înființarea definitivă a «Societății corpului didactic din jud. Prahova.»

Societatea va cuprinde 3 secții: economică, filantropică și culturală. La început, ea își propune înființarea a zece biblioteci în județ, ajutorul elevilor săraci și înființarea școlilor de adulți.

Societatea a început să funcționeze de la 1 Ianuarie 1901, cu un comitet compus din: d-l revisor școlar, președinte; d-l C. Stroescu, d-na Zoe Rocnénu și D. Basilescu, vice-președinți; d-l D. Glodeanu, casier; d-l G. Tomescu, bibliotecar; d-nii N. Munteanu, I. C. Popescu și V. D. Stănculescu, secretari; d-l C. Ionescu Lungu, I. Ripénu și Mihail Nicolescu, censori.

Urăm din inimă isbândă noiei societăți.

— Ministerul cultelor a primit demisia d-lui G. Apostol, director provisoriu al Seminarului din Roman, și a numit director pe Arhimandritul Gherasim Miron.

— La ministerul de război s'a alcătuit un regulament pentru introducerea bicicletelor în armată. Fie care companie a reg. de infanterie, geniu și vînători, va ave câte un biciclist pentru serviciu și ștafete. Bicicletele comandate în Germania se pot strânge și apoi purtă în spate cu înlesnire, cântărind vre-o 12 kgr.

— Celebruul compositor musical «Verdi,» cel mai mare dintre compositorii de astăzi, s'a stins la Milan, în vîrstă de 87 ani. În lunga lui carieră artistică, Verdi a scris vre-o 30 opere mari, între cari au avut mai mult răsnet: Traviata, Trovatore, Aida, Rigoletto, Un bal mascat, Ernani și Otelo. Sprijinit de puterea sa creatoare, el dete lumii atâtea lucrări neîntrecute, cari vecnic vor aminti de numele marelui artist.

Verdi lasă o avere de vre-o 5 milioane, rezultat al muncii sale

artistice. Mare parte din ea a lăsat-o pentru scopuri de bine-facere.

Mărtea lui a pricinuit o mare durere nu numai în patria lui, Italia, dar în toate părțile, unde au fost cântate operele sale. Iată și telegrama M. S. Regelui Italiei pentru mărtea lui Verdi: Regina și eu, ne unim din totă inima la doliul și la admirația Italiei și a lumii întregi pentru vecinica amintire a lui Verdi în acest trist moment, când națiunea și arta italiană plâng o pierdere ireparabilă.

— Regina Victoria a Angliei, încetând din viață, fiul său mai mare, Principele de Walles, a fost proclamat Rege cu numele de Eduard VII. Se ține că noul rege va lua titlul de «Împărat al Insulelor Britanice și al Indiei.»

— Ultimile știri din Transvaal, vestesc că Buriș au aruncat în aer locomotiva unui tren militar englez și s'au făcut stăpâni pe tren, făcând prizonieri vre-o 40 englezi.

Au loc lupte în mai multe părți, după care Buriș se retrag cu puține pierderi.

INFORMAȚIUNI

Vineri, 5 Ianuarie c., I. P. S. Sa Mitropolitul Primat, a prezentat M. S. Regelui raportul comitetului central pentru ajutorul inundațiilor și incendiațiilor.

Din acest raport rezultă că la începutul anului 1900, comitetul a dispus de un fond de 700.986 lei, din cari 700.000 lei în efecte și 986 în numerar.

În cursul anului 1900, comitetul a încasat 48.099 lei, dintre cari lei 34.107 din procente, 1.500 lei din taxa pentru brevete de furnisori ai Curței Regale și lei 11.506 primiți de la parte din consiliile județene și comunale.

Din suma încasată s'au cheltuit pentru ajutoare lei 39.330 și lei 4.344 pentru cheltueli de administrație, mai rămânând un numerariu de lei 4.425.

Ast-fel fiind, comitetul a intrat în anul 1901 cu un fond în efecte în valoare nominală de 700.000 lei și un fond în numerariu de lei 4.425.

* * *

Membrii Societății funcționarilor publici, conform votului Adunării-generale de la 1 Ianuarie 1901, sînt rugați a se întruni Duminică 21 Ianuarie c., ora 8½ dimineața, în localul școlii comunale de fete No. 12 «C. A. Roseti» din strada Clementei.

La ordinea zilei continuarea discutării și votării statutelor.

Ședința se va ține cu ori-ce număr de membri vor fi prezenți.

Poșta Administrației.

— D-lui M. Stătescu, Păltineni, Buzeu. — De la apariția revistei ne sunteți un sincer și desinteresat sprijinitor. Vă mulțumim de frățesca dragoste ce ne arătați.

— D-lui Ión Nicolaescu, avocat, Târgoviște. — Am primit și v'am achitat și pe anul al IV cu chit. 485. Când vom expediă tabloul, vi-l vom trimite și d-văstră. Pe cel de anul trecut vi l-am trimis de 2 ori prin of. poștal; e de regretat că nu l-ați primit; vi-l vom trimite din nou cu cel de a. c.

STE A U A

Societatea *Steana* are de scop a lucra pentru întinderea învățături în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățătorii, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, în București, strada Verde No. 7.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, membru al Academiei Române. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, fost Ministru, profesor Universitar. — *Secretar*, Const. Bann, profesor secundar. — *Membri*, I. Dimitrescu Procop, fost senator și locțiitor de Primar al Capitalei; M. Vlădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar, administrator al Casei Școlilor; Petru Gârboviceanu, fost deputat, director al Școlii Normale a Societății pentru învățatura poporului român; Dim. Cceropid, institutor, președinte al Societății corpului didactic primar. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor, fost revisor școlar.

Membri înscriși și cotisațiunii plătite (urmare ¹).

Petre Popescu, 2 lei; M. Ianculescu, conferențiar la universitate, 5 lei; d-ra Maria Alexandrescu 2 lei; D-ra Paulina Ionescu, 2 lei; Lt. Al. Teodorescu, 5 lei; C. Alexandrescu, institutor, 5 lei; D. Pomponiu, institutor, 2 lei; Anghel Dumitrescu, institutor, 4 lei; N. Moga, institutor, 2 lei; Nicodim Locusteanu, profesor, 5 lei; Paul Ghenea, institutor, 6 lei (pe 6 luni); N. Coculescu, profesor universitar, 20 lei; Dragomir Dumitrescu, profesor universitar, 10 lei; Ion T. Ghica, 10 lei; G. Adamescu, profesor, 5 lei; Marin Dumitrescu, profesor, 5 lei; Al. Ionescu, proprietar, 5 lei; G. Dragu, profesor, 5 lei; I. Saita, avocat, 5 lei; dr. N. I. Duma, medic, 5 lei; G. Magheru, 5 lei; N. N. Săveanu, deputat, 5 lei; Panait Cantilli, avocat, 5 lei; dr. I. Radovică, medic, 5 lei; Emil Frunțescu, avocat, 5 lei; I. I. C. Brătianu, fost ministru, 5 lei; V. Fotescu, avocat, 5 lei; Victor Biberea, avocat, 5 lei; I. Panaitescu, profesor, 5 lei; Carol Göbl, tipograf, 20 lei; I. St. Rasidescu, tipograf, 20 lei; P. Gârboviceanu, profesor, 20 lei; D. Butulescu, deputat, 5 lei; Istrati Vasile, inginer, 5 lei; Locusteanu A. I., medic-veterinar, 5 lei; Cătuneanu A., locotenent-comandor (Constanța), 5 lei; Bantaș V., funcționar, 3 lei; Pirjolescu N., funcționar, 3 lei; Brezeanu V., funcționar, 3 lei; Colescu Leonida, funcționar, 3 lei; Cogălniceanu Vasile, funcționar, 5 lei; Alimăneșteanu Const., inginer de mine, 20 lei; Ioachimescu A. G., inginer, 6 lei; Teodoreanu Vasile, profesor, (Iași), 5 lei; Wechselberger Anna, institutore, 2 lei.

(1) Vezi No. 15-16.

(Va urma în No. viitor).

Act de mulțumire.

Sub-semnatul Simon Suică, cărmăciul la vaporele Austriace din T.-Severin, fiind atât eu cât și soția mea Iohana Suică, asigurați asupra casului de mörte la Societatea Generală de asigurare «Dacia-România» din București, și având nenorocirea de a perde pe soția mea, după ce abea plătitese primele de asigurare pe 2 ani și 3 luni, în sumă totală de Lei 571,05, aduc la cunoștința Onor. public, că numita Societate n'a întârziat a-mi numera întregul capital asigurat de Lei 6000 (Șese mii).

Mă cred, deci îndemnat, a aduce pe cale de publicitate mulțumirile mele numitei Societăți «Dacia-România» pentru promptitudinea pe care a arătat-o în lichidarea acestei despăgubiri și sînt pătruns de datoria mea de a îndemna pe orî-ce părinte de familie de a asigura la numita Societate, existența urmașilor săi.

T.-Severin, 24 Decembrie st. n. 1900.

Semnat, S. Suică.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde eftin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

- De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
- » » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

- de lack întregi, 14,95, 13,95
- » » facon Klappe, 15,95
- » » pentru d-niiofiț, 14,95, 13,95
- » » cu nasturi, 15,95, 14,95

» glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95

- » chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95
- » » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

- » » beseturi, 14,95, 13,95
- » » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
- » » nasturi, 14,95, 13,95
- » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

- De gems, 10,95, 9,95, 8,95
- » chevreaux american, 9,95
- » » franțuzesc, 12,95
- » color, 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
- » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

- De gems, 9,95, 8,95, 7,95
- » chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
- » » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
- » » High-Liffe, 16,95
- » color, 12,95, 11,95, 10,95
- » » High-Liffe, 15,95, 14,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

- Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
- » fete, 6,95, 5,95, 4,95
- » copii, 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la toate sezoanele se pöte găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de eftine.

Magazinul la toate Sezoanele lângă Poliția București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistelor vor avöun scădömint de 5% din prețurile însemnate, prezentönd cuponul.